

כвшום. אולי תוכל קומיה לקבל עליה את הרגנה לסייע בדרכך? אין

לטשל, יוכבו על השבחת המטען. בשנית מתחילה הסיפה: שטורן חנאי

אי הכספי של הוועדו את ההכנות לקרו

שבית הוועדו עד סוף

לרי הפסס לדוחות

בית עס. בווא פשלחו

סינטני ריט ושורו

בוחת התאחות ש

ההחלת על המגנו

את השאלה שם

шибחר להחלטת בדרכ

הכנות נשות.

חבריו הוועדו זנ

כללו את הדעת הוא

ליישיבת סרכו ה.הט

רעה. שההכנות

בעירה אפשר יהיה

אך בודעת זו היה

רות תדריש בעירו

העבורה לא עז לינו

נות והסתדרויות וו

ריגניות פリストן,

בתופסתם אב

עדת צייל ציון

השופר הצער וו

ארנן רחוב וביאור

הנכונה לשחרר את

טלוות בזכרו הצעל

היחידה לטצאית בן

שהעיר תניע לידו

להבטיח את הרבר י

וagnet בטשך

הטשלחה) עד הוועדו

על עצם השאלות

התוכחות יותר נכו

שלשה גסומים

הצער והחלוץ —

בעיר וככלת הפ

כל תוקף על אידי

## מה קרה במחנה אי העובדת בפולין

ובל החלוץ אף הן עשו את שליחותן. נגלתה האפשרות להטוט את העורדה להטט נגק בכירת למן אי העובדת. לעיר כבוד לפועל, לצאת ביר רמתה לרוחב יהוּדוֹ בפולין. לטרור את דרכם בציונות. לכצע את המבניות, להכשיר קרקע לארגון הליגות והקונגרס הפלא לטען אי העובדת. כל זה היה טוטל על העורדה לעשות, וכל זה היה בכוונה להנשים, אלא — ארורה האזריות הפלנית התלושה סכלת הי ברא, זו אשר נשמת אמרה ראנטרכזיה וההתקנות הריקה זו המקרובה על סופה. כי טיבת את כל היקר ויזקדוש, ואת עצמה. —

הריב החל עיר לפני העורדה — ריב על עצם תכנה, סלונטה בשאלת אם רציות ואם אפשרות המגבית, סולוקת, בענין הדסדי אם הפעולה למן אי העובדת. נעשית בחמיצה אחת, עזיל הילג'ת רשותות להנחתה ולטוהר. לאנשים שמחץ לשורותיהם או של הפערת ונס מתכצלות והעborות נסורת לירושון של לחבוי כל טלונות של אי העובדת ונס לאנשים שמחץ לשורותיהם או של הפערת ונס מתכצלות והעborות נסורת לירושון של הפערות הקיפות. העשויות אותה כל אחת בנטישת, סתוק התאמת הדritis של המעלות עזיל עדר לקואורדינציה. בנותיהם וההכנות לוועדה, לשם קביעת תכנה ועטרת נתקון סונני שלחמת הבירות וסונני המריבה שננתה. לקחה על ארוגות החיזוני של העורדה. כך טפער אחד החברים בטפטבון. כל הכנה קורמת לא הינה בעצם, כי אם הכנת הבחירה וטלהת הבחירה לא עתרה כלל השאלה על תוכן העירה וטראמה המנשית הקרובה. עבדת התאחד רית. ביחס לארכון הטכנית יהודת סקסנית סרבנית. טעמים שונים התגנדו למגנו. בכל פוניות רבשותה עזיל עדרו. עוזרו. הלכבות מצפים לולע אייספרה. חנינות

### א. בועידה

לਊידת אי העובדת בפולין הוכפל הסכימים והאפשרויות לשות פג'ע פול תגבורת חדשת בתנועת אי העובדת ופקור של תודוש, בחותם לתנועה הציונית הפלול. דלתה — להיות בשורת גנול, המשבר ורא"ת התמונה: לעלה מהודשת. אלום מטבח צירות האוסק, חומר המבניות הגבריות. וקליז שויות האזריות הציונית, של רבים — סונשיין דבר אי העובדת, בפולין. — נבשלה ועידה צ-שלון מפתיר והכתה בוה סבה קשה את פועל ההטדרות, הארץ. שהוא טואבת עמידה לשאווב מפנה את טריבת כהותיה האנשיים, עצם המשלון הילך. וכל האחראים לו עומדים בעת לפשט טיסורי לפני הימ"ת תדרות ותנועת אי העברת כליה, ופשטת זה מהיביך. קורם כל למסס בՁבוח ההטדרה רותי את פרשת הוועידת רעת המול חזאת, כהוותה ולטרטיה. בסמה שיבוא "עשה החת" אמצעות לפזר את הדברים מטה רצוי קטעים. סטחתי חרבוב, שזו ערי ראייה לנעה. את נורל הטעדר בערב העורדה ואת טרי האובה עם צוופה, סופר חבר הארץ. ישראו במכתבו מורה בדברים אלה: כשבוכרו התיירות היו סקופקים. הובאו? תיינו לפחות 250 צירע. האם לא ננהל קלון? ומה אם דל' הצבורה. מטה אם שוררת עידין הרנטת הרקאנ' בעקב המשבץ בארים? וסונין, היא ארץ נדלה, ונקורותינו ספ'ירות בתה, וקשה הנטייה על החברים. והנה, אנו בעבר העורדה והתוכאות. כאשר לא פולני, ארבע מאות ציר באו לוושה. וערדה רבת עם כו, أنها זוכה בעלות ההורדות בפולין. הוכרז כל פוניות רבשותה עזיל עדרו. עוזרו. בכל פוניות רבשותה עזיל עדרו. עוזרו. הלכבות מצפים לולע אייספרה. חנינות

# חברון ררכשתurd כב' מ' ז' של בנק הפלג'לים

הקטת ביתן ג' א'  
נשיה, בגין קר

וירט אדריש, אלו  
והפענה היו פלים  
יום שדרשו פזיה  
בדין. נחזר לחות  
למורתה היה

ביר טשפט אחו  
רישת הדבר לא  
ההתאזרחות והשוו  
ביב פועיא לבן  
עבריית, העתקות  
נדילה, התתרומות  
אקט אנרכיטים, ח  
פועיא רחקו את ו  
בשותה את השו  
האפסה דובר, עם  
התאזרחות לא ת  
הוטל איסור חמוץ  
שהן בעלות הדבון  
ההסעה ל

באסטה ז' בעור  
נסטע בשקט, הר  
סועל ציון, ברוש  
לא נתנו לטסנינה  
באידישן רק לא  
השערורה יכול ו  
ברכתו, את מקי  
בשות נאומו הענ  
איידישן אלם ה  
הטולנה). בתוק  
בשאלות השוואות,  
ציון; אין לך אם  
הלי סקדו פועיא  
העיר. לאחר מה

נתעוררו ספקות  
בראית הועירה,  
לא יצא שכחה ב

השלטון הציעה סמא, שסתמיות  
תהי עזיר ייר אחד, שיקרים כמה משפטים  
עבירות ועבירות לאדריש. כולם, בלבד פועיא  
נתו לקבל את ההצעה. אבל פועיא חרדיין,  
ששותם אופן לא יסכין גם לעברית. הם  
דרושים, שהסתמה יהיה חברם, וסתה רק  
אדריש. הם אסור, שלא ירוש לח'ם הסט  
לנה לדבר גם עברית, לא הוועיל כל גנט  
ברית והתביעות, שדוקא פועיא, האחראים  
לזבודה ולעדרה (כט' שוכנות להלן) –  
היו, דוב צירן הועירה, חברי סועל ציון  
טוביחים לשודר על אפשרות קיים, הבנים  
וחפט העבורה. לפני העתקות הוסכם  
באחרונם שבקלת הנסנים... לא  
תזה סתיחה כלל אלא וחלו מנאום  
הברכה,

וכוח חריף התעורר נס בשאלת  
ההוננות, בונת הפלחת היהת לעורך את  
הסעתה ברוב פרטום, בסני כי החינם.  
פועיא התנגןו להוננת הטרבו, הצוינין,  
הטנגנו להוננת הרבהות. התנגן להוננת  
אגונת הטריים העברים. תחת לחץ הפלחת  
הוסכם להונן את כולם, נס אה מטודות  
ת. בגדי פועיא אטאלין, לאלה לא נתנו ייר  
לווערת נס להוננה לא גענו).

ז' א' בכו היה רשות הכהנה. לקבלת טני  
פלחת הפלתדרות, שתקיימת נורשא בינו  
לאטול. ביר בקלה טים זו הוועה מסעל  
הועירה סכה. קאה, אשר בישרה רנות לנוז  
רלה. ההסכם הטעה התקע בהשטייע היורה,  
ח' ביר פטיע א' פלוי נאחדות' באירוע  
בטחו את הועירה, בATOR, הוסכם שטיחת  
לא תהיה, אוולט בטנאים בתקומן וראוי. שלא  
היה איש טקסי, אם ייר כתתו רשות  
דכו לסייע הראשין – זאת חן טכראה היה  
לשות – אמר. כשם הוער וכו' הנני  
סוחה את קבלת הנסנים וכו' נוחן את  
רשות הדבר וכו' יאמן נ' א' ר' את הרבי

אי' הכשיזן של הוער (לאוי העברת) לאור  
נ' את ההכנות לקרהת, מתוך העדר וביר  
לדי הפסס לדוחות את החלטת על המנכ  
בית עם בו' שלחת הנטדרות (החייב  
סינשטיין, רים ושורו), בשאה, דרשו באין  
כונה, התאזרחות שבזק הוער לרוחת את  
ההחלטה על המגיות עד לווערת, לביר  
את השאלה שם. ולססור, לעוד החדש  
шибחו להחליט בדבר. עד אז אין כל  
הכנות נעשות.

חבי הוער ז' נס החלטת לא  
קבלו את הרעה הזאת. שורר נס ע לירו  
לישבת טרכו ת. התאזרחות' ושב סטם בהר  
רעה, שהתנוגות לנטניות הופרת וכי  
בעדרה אפשר היה להזכיר עלייה פה אחר,  
אך בהודעה זו היה ברוך, אבל: 'התאזר  
חות' תדרוש בועירה, כי להבא עשה  
העבורה, לא ע' לינות, כי אם ע' הטפל  
נות והסתדרויות ותנהל ע' ועד קואר-

רינציה פרוטטן, ביחסת ע' הילג'ת  
בתוספת אבל ז' היהת סבנה,  
עסרט טעלוי ציון (הטוחדים ע' צ. ס.),  
השוכר הצער והחולץ הותה ירעה –  
ארנון רחב וביאור הליגת. מותי ודרוך  
הנכונה לטויר את סעלת אי' העברת  
טלוות בצדדי הצלגנות ואטיר ספנתן והדריך  
הוירדה לנטיאת בצתם חרשום. היה חשש  
שהועירה תנע לידי פירוד בשאלת זו, אולם  
להבטיח את הריב לסטרא. לא היה יכולת,

זהה בטענה השבע וחזי (טיפות בו  
הפלחת) עד הועירה, שאפשר היה לדון  
על עצם השאלות, עשי אך דבר אחד:  
הטיכו, יותר נכון התנגן בשאלת השם.  
שלשה נסומים – התאזרחות. השומר  
הגער וחולץ – דרשו שטיחת בעריה,  
בועירה וכקלת הנסנים. טעלוי ציון עמרן  
בכל תוקף על אידיש.

**פולין**  
ג' את שליהותן.  
את הוועדה להסת  
בדת, לעזרה כבוד  
: לרוחן היהו  
בצינות, הלינות  
לארון הלינות  
, העובדת. כל זה  
צעות, וכל זו דוחה  
– אורה האזרחות  
וי' בריא, זו אשר  
וקציה וההתנחות  
סובח, ט' מרובה  
את עצמה. – – –

כני הועירה – ריב  
בשאלה, אם רציו  
ולוקט, בעין היסודי  
הפלבדת נעשית  
הリンת רסתות  
אי' העברת ונס  
יהן, או שהליגת  
וות רושתן של  
זה את כל אחת  
הדריות של המעלת  
כיניתם וההכנות  
נה וטרתת, נדחקו  
צעני המרבה שנית  
, של הועירה,  
החברים בסכתן;  
לא הייתה עצם,  
ומלחמת הבחים.  
על תוכן הועירה  
ית היהת סקסנית  
הטנגנו לנטניות.  
התאזרחות הזען לכך,

העוכרת, יומין לטמי רועידה, אגדנה טאגה  
האשלוחת רידשה קמנונית; אם לא תבהלה  
האטעת להגעה לידי הסכת גלרכ אט האדר  
האנטו לא דוחוג את הוועדה לנטר. במקרה  
ושיבת דוח אונטו הוכות טאגה לטמי כליג  
הպנים — כי מומן, וכאיו שטה. תעתקח העורה  
ושוב, אהורי זוכחים פגעים וטאמיזיטן  
טטוליך. הוסכם שלא תואט טגיה אל  
שטער נרנמלך טפעץ מגהיל עט עיבון  
הטאיה אידישן, והברכה הראותה תהא אל  
החלוץ — עבריות. טועץ דריש אט יפוץ  
הברכה הראשונה לעצם. שכנ הפ הפאה  
הדרילה, ועל זה דגע שטי. עד טנטז  
הסטיקט פיעץ לבוך. במורה השדי. גאנק דריש  
טועץ לבטל את החומט ליטינו. האיזן  
וילטיבות, נתכדר, שתחומנות לא נשלחו  
בזאנן, פשומ שטוטיכיר — חבר טועץ — דרע.  
כפי יכו אערוד על החלטה קקרט, הגעת  
טועץ נרכחת, ווק ביזט הששי בחרט  
נשלחו הומנות לפערית הווערה טנטה  
לשבח צוקר. אnb. טועץ הרינו, ב הום  
וינט אוחראים. להומנת המרכז הציוני ס. עט.  
לכנותי גתרותי. ווועטט חוריעת הדא  
אחרות, כי אין אחורית. להומנת החוינט  
השפאליטים וזהאינטאמ. אילם הסעות קבכל  
על עצמן את התחיכות, לטטמר על הסדר  
כואו הווערכ גערכ בערב נטוחה, ואשר נהנין  
לכשלאן בה טר זאבדין.

3  
טום אידיש, אולם לאחר הטים רטטזע  
והטעה היה פלים אהדות אלו געינו הכב  
יום שדרעו פזיה עכירט — הטהט הסכת  
בדורך, נחזר לחוט הסטור ?  
  
לטמות ההסטיקט שאון טזיהה, תוך  
ביר משפט אחד באודיש לפני טמו את  
רשות הרבר לביך החלוץ לבכמה. סגד  
התאחדה ת. החול ציקות ננד אידיש, החלוץ  
התאחדות והושאץ ברומ עברי. כסקט  
ביב טועץ לביך אידיש, החלוץ ציקות  
עכירות, הציקות הלמ' זרכו, והויה מהומה  
נדולה, התהרגנות עלתה והגעה בטעט למלה  
זכת אגרוטים. חביב אנדורה הסטוקט של  
טועץ דחקו את הסטורייט. לאחר ערוף זטפס  
בשערת את השורה, הראשונה. עור לטמי  
האסתה רובר, עם הת' שנער, שיפדר, בי. סגד  
התאחדות לא' תהיינה הפלעדות. סגד טועץ  
הומל אישור חמור על החבירו להפריע לא-  
שהו בטעט הדבר העבעו והב. קייטו.  
ההפייה לנאמו היהיד באידיש טהיה  
באספה זו, בעות שלוש הביבות בעריות  
נסמעו בשקט, רוניה מס' את הרוחות בין  
טועל ציון. כורשה — כותב חבר טפעץ —  
לא נתנו לטסלאטנו לביך את הפשלה  
באידיש זו רק לאחר שהשתיקו את מסקי  
השעורה יכול היה בכיך טועץ לסומים את  
ברכתו. את מסקיי. ושבוריה השתק שוד  
(בשעת נאומו העברי) עקבי שורות טועץ  
אידישן אילם הסטורייט הושתקו ע"י ראשיו  
הועירה מכח קשה, אשר בישרה רנות לנו-  
רלה החרט החביבים זרכו רבאוונת היזבון.

המשלחת הצעה סמא, קנטטה היה  
תהייה עיי וויר אחד, שיררים כפה מטען  
עכירות ויעבוד לאידיש. כולם, מלבד טועץ  
נטו לקל את הצעה, אבל טועץ הרינו  
שכטום גוון לא יסכנו נט לאכנית. הם  
דורשים, שהOTES יהיה חברם, ויסטה רק  
אי. איש, הם אטנו, שלא ירוש לחבר הסטיקט  
לנה לדבריהם עכירות. לא הוועלו כל הטעט  
ברות והתכויות, שדוגא טעיצ, האחראם  
לזכורה ולועידה (כט שיתבדה להלן) —  
היא גוב צידן הועירה, חברי פעלי ציון  
טוכחה לשוחר על אפשרות קיומ הטעט  
והטט העבודה, לפני הצעה, הוסכם  
באהרונה שבקבלת הטעט... לא  
ת הא טיהה כל אליא יתחלו מנומי  
הברכה.  
  
ובויח חריף, התעורר נט בשאלת  
ההומות, בוגת המשלה היה לערוך את  
הופעתה ברוב פרטוט כטני כל הטעט.  
טועץ התנereo להומנת המרכז הציוני,  
הטנדו להומנת. תרבותי. המנגו להונת  
אנקת הטעט הטעט. תחת לחץ הפשלה  
הטעט להוונט את. כולם, נט את טופות  
הטעט. הבוגר טפעץ שפאלו. (אללה לא נתנו יך  
לועידה נט להוונט לא עגענו).

כטו היה טראט הטעט ל渴ת טני  
פשלה הטעט, שנטקיטה כורשא. בינו  
לאטאל. ביך בקבלת טני וו הוכחה מפעל  
הועירה מכח קשה, אשר בישרה רנות לנו-  
רלה החרט החביבים זרכו רבאוונת היזבון.  
חולר את טעלת. איי. היזבון  
כדי הצלנת ואטיפר טטונן והדריך  
מציאות בזוז. חרשיט. היה חשיין  
תגע לדי פירוד בשאלת זו, אולם  
ח החרט לאחריש לא היזבון וויה.

את הדעתה הזאת. שובה נטע ללוון ת מרכז התרבות, התאזרות, ושב שם בהר שלהתנרוות, למגנית הופורת וכי זרעה זו היה כורך אבל: «ההתאה- תדריש בוועדה, כי להבא תעשה ית, לא עי' לננות, כי אם עי' המעל- גסתדריות ותנהל עי' וער קוואר צפיפטן, » במושתת אבל, זו, כייתה סכנת פאל ציון (הסוחדים עם צ. ב.), האער וחלוץ, היהת ידועה - רחוב וביצור הלינות, וויה רדור ז שחרר את פעילת אי, העברת ז ביצרו הצלות ואטיר ספרטען והדרוך ה לסתאות בצומת הרושים. היה השם, רה תנע לידי פירוד בשאלת זו, אלום ח את הרבר לנטיע, לא היה יכולות והגט בטשר השבע וחצי (טיטם בוא חת) עד הועירה, כאשר היה היה לדון גם השאלות, עשי אך דבר אחד: זה יותר נכוון דתנוון בשאלת השפט. שלשה גטומים - הרתאות, השומר והחולון - דריש מתייה בעבורות, ז בקבלת הסנים, פועל ציון עטרו זוקף על אידוש.

וחת אנרכיסם, חברי אנודת הספורט. של מאוחרות שבקבלת הפנים, לא תזהר זתפשז טעיצ דחקו את הפליטים לאחרו זתפשז בשרשראת את השורה הראשונה. עוז לפאי האספה רובר, עם הח' שורה, שיסדר בין מצרים ההתקשרות ל'תהיינה הדרעתה. פצע טעיצ חוטל איזור חמוץ על החברים להשתען פוצע נרחטה רוק בזימ דשטי בגדת השוננות. ינו ערעד על החלטה תקורתה, הגעת נשלחו הומניא לסתות העירת טטעיג לשכת צ'קר. אנק, טעיצ חוריינ, כי חס, אין אחים, להונגת המרכז הציוני (ס. עט, לבנותי) גדרותי, ולעומתם (העירייה אחת), כי אינן אחראים. אולם הסעת קבלי השפאלים והאידישאים, אשר עורה תקות כת נדילת, ואשר נזננו לכשלון בה טר ואכדי.

ח' כבשורה הרעה הראשונה היחל פרודה סיעת טעיצ נגרה העד הסוכו של אטטלאט- שטום שייתר על שתיחה באידיש ועל זכות הבכורה של טעיצ בתור דסוכרים (פס. שהמתאפשר עט הזנת, תרבות, והמרכז-חצאי). הוחלט, להדרש, שוב את פרישת הרכבת הראשונה לטעיצ, רוק אם לא תתקבל להגיה את הרכבה בירוי טרכו הספלנה. אולם התיאטרון ניכושץ ברושה היר

ח' ח' אנרכיסם, חברי אנודת הספורט. של מאוחרות שבקבלת הפנים, לא תזהר זתפשז טעיצ דחקו את הפליטים לאחרו זתפשז בשרשראת את השורה הראשונה. עוז לפאי האספה רובר, עם הח' שורה, שיסדר בין מצרים ההתקשרות ל'תהיינה הדרעתה. פצע טעיצ חוטל איזור חמוץ על החברים להשתען פוצע נרחטה רוק בזימ דשטי בגדת השוננות. ינו ערעד על החלטה תקורתה, הגעת נשלחו הומניא לסתות העירת טטעיג לשכת צ'קר. אנק, טעיצ חוריינ, כי חס, אין אחים, להונגת המרכז הציוני (ס. עט, לבנותי) גדרותי, ולעומתם (העירייה אחת), כי אינן אחראים. אולם הסעת קבלי השפאלים והאידישאים, אשר עורה תקות כת נדילת, ואשר נזננו לכשלון בה טר ואכדי.

ח' כבשורה הרעה הראשונה היחל פרודה סיעת טעיצ נגרה העד הסוכו של אטטלאט- שטום שייתר על שתיחה באידיש ועל זכות הבכורה של טעיצ בתור דסוכרים (פס. שהמתאפשר עט הזנת, תרבות, והמרכז-חצאי). הוחלט, להדרש, שוב את פרישת הרכבת הראשונה לטעיצ, רוק אם לא תתקבל להגיה את הרכבה בירוי טרכו הספלנה. אולם התיאטרון ניכושץ ברושה היר

מלא ספה לסת. טריה העירית הוה איטטינצ'ן. בנישאות ישבו באיז כוח כל הספלנות וחביי המשלחת. הוי כ-400 ציר, סהם כ-190- לפערלי צין, 104 לוטר הצעה, 86 להתי- אחריות, 54 להחולץ, הבהירן היו ייחזית, והיתה ביתה כוח קטנה נס ל.חלץ המורוחי האיציאלייטי, ל.חלוץ המרביי, ואסלו לאצנים הרדייקלים (נרוינכום), אסר קבל טנדט סקלישׂ) ולאנזרות הנשים. הפתיחה נמארה בשעתים וחצי לבני חורייש המומע עפּ פועלן צין על דושטן.

חזר אדר בותב, כי רק איזטה של התאחדות, כי כל שניי שיבוא בסדר מתיית העידה לאחר ההפסה, ינוט לאירועתסתותה בעודה — הבויה את פועיץ לותר. רגע לטני הורת הספק שאל הויר נרינפלד את באיז כל הפיעות, אם הם מקבלים על עצם את האחריות לשירות ההכסם. וכולם ענו בחובב.

וינה בכיר בשעת הברכת מטבח החלוץ, שנשא טינקובסקי (חדר פועיצ') החלו עיקיות מססלי פועיצ'ן אידישן אחרי החלוץ ברק-רייטוב בשם פועיצ' באיז ריש, היה סדר, כשןר — החלו פועיצ' לשיר את השבעה, על ספסל התאחדות נשאו ישבים. ישב נס שורר על הבסתה, העזקות, שירד מהבטה, הוזתקן. אך טשטחה לביא ניך ברכנה צבירת שם התאחדות שוכ החלו הטרעות (למי נורה אחרת — משפט שנשארו, ישבים בשעת שירות השבעה). אחריה הברכה, כמו חבריו ההבחורות ושרו התקינה, ראיי סיום פועיצ' חבריהם את התקינה, ראיי סיום פועיצ' חבריהם את חבריהם לקום. איזהו ברכנו העבריות של השוויצ' שרו, תחוקה, ברכנו עוד גודוניה ( עברית — לימי סכתם אחר הוי נס באן הרט פוות: אירויישן) ופּרויויט (אידיש) — שוכן שירות ההיכנון של ה.ס.ר.ו.ה.ט., ושוב נשר שריר ישב. נס אחורי כל אלה נרמה הוה

התה להלה פערה. שורר דושט הפטריעם כלתם אחר בירך ובכ להיות אחראי. שיר, כלים מ את בוט הפסים וינטץ את שולחן הגוatoms וועה. הסנקREL ערב א סכנת, של מלחתת ידים טריה תפורה את הנאסטים אזיר דובקן הצעיק החיתת ישיבת הפתיחה שורא-פונת לסען איי הע למיעץ השעה שנדרמן להטול קצת אשכח נ של דבר, הרי, הם ש באוכסטורוקציה הבלתי הדרבר נתפרטם בעתו ו.ט.לקסציטונג'י הבודנרא באותה. היה ברור, הבש להציג את תועידה, השארת-טוסר, שיעשה פועיצ' הוחלט לתת לי סטלה-ת השמה ולהו בגאותו יומ' גסרו את הור געל האצ' בארכ' וכח' כה-יצאתו, הביע על הטלים שנפלטו סס למחרחו, בוגר הועד הקודם והוי וכוח כיבישות הערב החצעי. דרש הרצאה חפסכו בראשתו הפתאה פועץ, השווא' הסקים דקית להרצאה זו על

בכיה כי אפשר להמשיך. אולם בהנטן רשות הרבו לביב, 'תרבות' (הה) נורדן פְּרַהֲתָן אחרותה התחליה ספס השטולות מצד טועץ, אוכסטורוקציה פראית בטיאו פולן הפליה שנטשכה. יותר מחייב שעה בצעקה אידושן הלהה תרכזון זברומת, נירמת נססטה, בוגנית איי העוברת, שבח אן חירוב, לא גמן לתרבת לביך!) וצריך יוכיר כי בועדה — האחרונה של תרבות היה רופ להתחזרות ולשופר הצער. ונתקבלת שם החלטה הקובעת בין טירות בית הספר העברי את החנוך ברוח איי העוברת, נרנ' בית ניטח להשתיק את פועץ זלבך בעצמו בשם 'תרבות', אך לא חועל. לבסוף עוזב הפעץ ריטונסטרטגיית את האולם. זו הפעה הסגנה לא بعد אידיש ננד ערבית, לימי סכתם אחר — הכריז פועיצ' את חח' נרינפלד לעזוב את הנשיאות ולצאת עם כל הפעעה; הנשיאות עברה לרוי הח' דובקן מהחולון ונהח' נורדן סיים את ברכתם' אחרי תרבות, ברכו הנשים זוגיביטן, איזה איז אחרי הברכות האלו — המוענים טפסאל-צ. ג. ש. א. זומע'ץ השטאליטים לא נעו ולא באו — הגיע תורם של חבריו, המשלחת, היה מושכם בינוים פזורה, כי הראי שון יזכר טינשטיין עברון, ואחריו שורר ורייט, שניהם אידיש. אולם לאחר התריעות לנאים העברים הוריינ'ה, שורר, ט' לדבר עברות. טינשטיין נתח באידיש ו עבר לעכ' רית, הופיר את פ'ן, פחים ננד פירוק. החלוץ הרומי, דבר גל המצב בארץ. ניתנה רשות הדבר לשורר. הפערה הקללה שקופה. עם ראשית דבריו, פשוט שנשאר ישב בשעת שירות השב עה, שכח טהרה, אולם מהות רצינית גתוערה בעבור שורר לוכוך השפות ובאטיר, כי מצד פועץ היה ולזול בטעלו של הקובל העזוי באיז,

הסתעתי מה ר' העבורה כמעט ל-5 חישים. הדבר נגע ב-26 טועלים יהודים ו-27 טועלים ערבים.

הסתעתי מה ר' של הקנאות תכרייטו

— ו' לפטשה הנבאה —  
הסתמך טад. מה, הח' לא צור את הוועדה כי עד סרייטו ולהסתפק בשניה. (אח' הטעים סlichtה הוועדה. אלם טשומ שחתתאות הדעתו, וכינמי נפקו בתוך הקהופה ואמנו בז' הוועדה; נתנו להתדרות וכל חבר הששתתפו בוועדה; סאנטיל, בנארו, ע. בנטו, בן עמי גורדו לראשי הסיפות ולהודיעו יקבלו עליהם אחריות הוועדה בשלום — ו' שלחת ההסתדרות. כ' הוועזה — סאנץ אחד ר' הרגטה באילו עוזרים השוויצ' הצעיל לכל א' החקלאות הכריז הכניבת ולבחור בת 18, שאזיה תעכו ל' חלית, בכל השאלות והצעה נתקבה בהתייעז עוז פלבר' ההתקאות כ' המועצת לא תדע וכי הכל יסייעו מעתה עז' ועד בז' מסלני נדחת, ולאחר טוים אשן אהתקאות את דעתו מהועידה, הדעה פיעו הנטפה להצעה, בתנאי בוועדה דבירהה המר בשאלת הלגנתה היא א' החזירה נתרפס ב. הטעי

אלם ההצעה נרכחה ברוב של טועץ גנדי כל שאר הצירום או הוועד השוואץ, כי עדין לא יروع למי זכות ההצעה בעירה וו' ודרש ההצעה עד נאר עברתה של וערת הטנרטים. ההתקאות הסכימות ברצין לדרישת זו והצעה זאת ישיבת ועדת המגרטים למפטט ספש. סקרה באח האזאת, טועץ חולקו קורם, כריטים, ציר לבני מסלנתם שלא נבחרו כלל. ועדת הסנרטים עברה 12 שעון, אחרי שפורה רשות הצירות, הוציאו כל הציורים מהאלם והירושו אח' להכנס אח' אחר לפני רשות הוועדה. ותחת עינם מ' הסקוח של שליחי הטפלנות, לבב' יונס איה ציד, טומוף, תורה לשוכן בטורומי. יוזופם, כאלה לא נתנו, כל האדרות. הוועדי' וכאנו, בפי' ישבת הערב של הוות השני, לאחר החטפה, הפרניהן פרצת שעלו רוחו חדש:

— רשות הדבר, ניתנה למילון (טועץ), להרעתו העברית של הייר דיבקין, כי ניתנה לו רשות הדבר, שואל מלון מסלנות: וואם? וואם זאנט איר? להודעת השנה. היא עינה באיתה שללה וטוקף: זאנט איר ואל פארשטיין. רוגקין לא מינט את הוועצון, אוים בצל זאת העית, באיריש כי אל ית-כע וויש לרוגין אלם בעלות מלין על הבטה קטה סערה עצמה. באוכסטרוקציה השחתתו כל הסיפות חז' טועץ (ט' נירסא אחרת — נס טועץ). הכל יודיעם, שהוא יודע עז' נושא עד עכשו שרחה ציונות, כתוב ונאם עברית. לא נתנו לו לדבר לא טוחן חתני רות לאידיש. לטני ר' אידיש ר' ייטזען, הוועד הקודם והיו וכוחם עליון. בז' בישיבת הערב — שוב מצחה. השופר הצעיר דר' ר' רגצה על הנער והחולין. הסוכן בדרישתו ההתקאות וחלוץ, התגנינו טועץ, השוואץ הסכם אח' להסתפק בידן רקית להציגה ו' על חשבון וכן פיהם של שורר. בז' בישיבת הערב, פשם השופר השב עה. שכבה נערורה בעבור כי סצר טועץ על הערו באין

התח להה טערה, שורר דר' ר' רגץ להוציא את הפטרוניים כליהם אחריות לסדר. בז' בערך ובער חבירך אי אפשר להיות אחרים!

— שורר, כלום סרובוקטירטס — חטף את בום, הטעים וניסץ אותה לרצפה, הטול את שולחן, הנואטם וגע' את הבטה. הסקנדל עבר א' כל' הגמלים. היה סכנת טלחט יודם. היה חשש שהחסטרת פטרו את הנאספים ותאזר את הוועדה. ר' דובקין הצעיק א' הישיכה. היה היה ישיבת הפתיחה החינית של הוועדה מהראפונה לסען אי' העברת כסולין. שיחקה למ' עץ השעה, שנדרון סקנדל שורר ואפשר להטיל קצח אשחת נס עליון. אך לא הסתו של דבר הרוי הם שטוצטו את היישיבה באוכסטרוקציה הכליה טסקת גנד עברית. הדבר נטרס בעתוות בתופת צבעים, א' זולקסטונג' הונדראי עשה סזה טעהם כיאות. היה ברור הפלמן, נאוו הכותות להציג את הוועדה ואת האפשרות של השארת טוקד. שיעשה א' מ' משה. בסיעת טועץ הוחלט לחת' לשורר לדבר, להרול טמלהמת השפה ולהתרכו בעין הלינוט. נאותו יומ' נסרו את הרצאותיהם שורר ורוי' (על האצט בארץ והסתדרות), בהצאתו היבע' שורר, מ' ידר' ירושה ו עבר לעבד' ד' פירוק החלוץ. ל. מ' הפעלה ד' דבורה. פשם השב עה. שכבה נערורה בעבור כי סצר טועץ על הערו באין

לאחר מweis זה נחרשה ישיבת העירייה. נמוש לקבלה החלטות. העיריה לא קבילה החלטה על הממצאים בארץ הצעות. פשום שפטלן כי יש לשלב לתוגה. נಥח של מה שפטט מעדות, והוא הולך לספר את העוצמה ההחלטה לטענה. להחלטה שנטקה בלה עיר ועיר עולמי לטען אי העוברת הצעים. לפחות תקון ועידות טעימות עולמיות.

נחרשה הטענה: 14 טעמן, 3

השווא, 6 התאזרת, 4 החלוץ.

העיריה נגעלו בנאים. גמץ של הח'

סינישין.

כך נגלה הוועידה — טבאות האפסר.

הרשות ביריה את הבניין הנורול שהוקם בשפה

הפטורש של החסתדרות, החזקה באכזריות

את יצני הנירול הרענן והעיקת את היושב.

אני ידע, אף הצלחת למסיד את נשות

הרבנים. צדיק היה להיות כאן כדי להזכיר

את ב' הארניות.

הכותב בטיל את כל ברכו האשמה

בכשלון העירית — עלי-טפלת טעמא-ציוון

(הפטוחדים עם צ'ס), לח' היה הרוב

בעירה — נס-בסייעת החלוץ גיבן חברה.

והיא יא, עדרה באחריות. שנתקנת לכיוון,

בפקוד להתכנס לסתירתה הגוענית, היא הסכה

אית להזורה הטענות טעטלנית זהונגה

נד השפה העברית. אטנס הדתאות טאהת

במחלחת השפטות, באמצעות קבלת הסנים,

אולם האחריות לנורול-חו עיריה, שהיתה

טפלת על טעמן לא סחתה עיבוד נס

פשום שבועה גוסטה לא היא הטראות

לונטים איריש.

לעתה זה, מצחה, בלחמת השפות.

בן העירית לטבוק איה, על דרכי הטולה

לטען אי העוברת: אנדרות כללותם בלתי

טעלניות או זעירים בז'טוליגים, סכוך וזה

אשר רק גוטנו יראנו בעיריה, סתוך שהיתה

שכעה כולה ברובן חלשנות, נתינגן בכל

חריפות, בשל עדות הטענות. בישיבה

הראשונה ש-הטענה.

מ. ש.

ו לפעשה הנבלה — אין להשיג, האזב הסתבך סאד. מה ההחזרות נשתעה הצעה לזר את הוועידה כל החלטות, להרכיב ועד פריטוי ולסתוף בהכרזה על מנכית שנייה. (אחים הרים מלכין לביקש את סליתה הוועידה, אם לא נתקיים, פשום שההחותרות סרבה לשפטוע את הדעתה, וביניהם נפקדו הוכחים).

בתוך הטעמה הזאת, שאייה לטזצ' אתיו את העיריה, נכנטו לשיבח חבירו שלוחת ההסתדרות וכל החברים הארץ-ישראלים שהשתתפו בועידה: פינשטיין, רוייס, שורר, אנטוכיל, בנאי, גולדשטיין, צילינג, בנשוב, בן עמי גורדון. הוחלט לקרווא לראשי הסוגות ולהודיע להם, כי גם לא יכלו עליהם אחריות הרירות לנמר את העיריה בשלום — תפיזר העיריה עי'

שלוחת ההסתדרות. בשקרה, ונטרה להם

החוורע — פרץ אחד החברים בבנייה, הינה הרנשה, אבלו עז דים אני על קבר יקר...»

השווא הצעיל להפסיק את היוכחות,

לקבל איז דהחלティ הדיקלרטיביות, ואת

הכוונה העניבת ולבחרו בסעיף טורחת

בת 18,ആליה תעבור סכיתת היעודה

ל-חיליט בכל השאלה הארגוניות והמעשיות,

הצעה נתכמה בתוצאות זו עי כל הסוי

עוז בלבד ההחותרות אשר חינך תנאי,

כי הטעצת לא תדע בשאלות ארגוניות

וכי הבל יסייע טעתה שהע. וריה, מתנהל

עי עוז ביז'טוליגים פריטוי, תנאי זהה

נדחה, ולאחר מweis אשר בו תוה מרכז

החותרות את רעתו, بعد יציאת היעודה

טהוירת, הירעה סיימת הרחות על

הסתמכתה להצעה, בתנאי שיטן לה לקרווא

בעירה הנברה המרנישת, כי עדת

שכח יותר מטהה בשטלה,

המשמעות דריש. שיר,

ו דבר אידיש ריטוב

ית, ולא הטריעו לו. בגין

ולול בעירה ובעירה,

המשמעות מטהה בשטלה,

ולמה באה פולרויות

או הוועודת השוואץ, כי  
ובות החכבה ביעדרת  
גזר עבורה של ועדת  
הסכמה ברצון לרשותה  
וועדת המנדטים לפיקטיב  
האטאה, שפועץ חילקו  
לבני פלנום שלא נבחרו

כ עברת 12 שעון, אהדי  
צירים, הציגו כל הצירים  
יכ להכנס אחיד אך לפני  
חת עינם מהפקחת של

ל יכנס איה איז מומען,  
ים. יומסם, כאלה לא  
חווטו. יומסם, יומסם  
ית ישבת הערב של היום  
מסקה הטרינה, טריצה

ר נתנה למבחן (טעמן),  
של הוועיר דובקין, כי  
יר, שאלו מלכין מסקוטו;

יר? להוועת השנתה הווא  
ווטסוקו; יאנט איז ולא  
לא תרכז את הוועדה  
יר באידיש כי אלית-כז

בעלום מלכין על הבטה  
כאייטרואקציה השתתפוי  
ועיא (טי נירס אחרת —  
ורעים, שהוא וווער עברית,

זרה ציונית, כתוב ונאם  
לדבר לא טויך התגען —  
ו דיבור אידיש ריטוב

וועיא וועיא וועיא וועיא  
ולא הטריעו לו. בגין  
ולול בעירה ובעירה,

המשמעות מטהה בשטלה,  
ולמה באה פולרויות  
המשמעות דריש. שיר,

ו דבר אידיש ריטוב  
ית, ולא הטריעו לו. בגין

ולול בעירה ובעירה,

המשמעות מטהה בשטלה,

ולמה באה פולרויות  
המשמעות דריש. שיר,

ו דבר אידיש ריטוב  
ית, ולא הטריעו לו. בגין

ולול בעירה ובעירה,

המשמעות מטהה בשטלה,

ולמה באה פולרויות  
המשמעות דריש. שיר,